

EMMAUKSEN TIELLÄ

1. Kertomuksen taustatietoja

- a) Kertomuksen tapahtumapaikka
Emmauksen tiellä. Emmaus oli kylä n. 11 km Jerusalemissa,
- b) Ajallinen yhteys muihin kertomuksiin
Tapahtui vielä pääsiäispäivän iltana. Pääsiäispäivän aamun tapahtumista kertovat UT1_47 - 49.
- c) Kertomuksessa esiintyvät henkilöt
Kaksi opetuslasta, joista toinen oli Kleopas
- d) Vieraat termit Vakomitta = 192 m

2. Itse kertomus Raamatusta rinnakkaispaikkoineen

Mark. 16:12-13

Sen jälkeen hän toisenmuotoisena ilmestyi kahdelle heistä, heidän kävellessään, matkalla maakylään. Hekin menivät ja veivät sanan toisille; mutta nämä eivät uskoneet heitäkään.

Luuk. 24:13-35

Kaksi heistä kulki sinä päivänä Emmaus nimiseen kylään, joka on kuudenkymmenen vakomitan päässä Jerusalemissa. He puhelivat keskenään kaikesta tästä, mikä oli tapahtunut. Heidän keskustellessaan ja tutkistelllessaan tapahtui, että Jeesus itse lähestyi heitä ja kulki heidän kanssansa. Mutta heidän silmänsä olivat pimitetyt, niin etteivät he tunteneet häntä.

Jeesus sanoi heille: "Mistä te siinä kävellessänne puhutte keskenänne?" Niin he seisahtuivat murheellisina muodoltansa. Toinen heistä, nimeltä Kleopas, vastasi ja sanoi hänelle: "Oletko sinä ainoa muukalainen Jerusalemissa, joka et tiedä, mitä siellä näinä päivinä on tapahtunut?" Hän sanoi heille: "Mitä?" Niin he sanoivat hänelle: "Sitä, mikä tapahtui Jeesukselle, Nasaretilaiselle, joka oli profeetta, voimallinen teossa ja sanassa Jumalan ja kaiken kansan edessä. Kuinka meidän ylipappimme ja hallitusmiehemme antoivat hänet tuomittavaksi kuolemaan ja ristiinnaulitsivat hänet. Mutta me toivoimme hänen olevan sen, joka oli lunastava Israelin. Onhan kaiken tämän lisäksi nyt jo kolmas päivä siitä, kuin nämä tapahtuivat. Ovatpa vielä muutamat naiset joukostamme saattaneet meidät hämmästyksiin. He kävivät aamulla varhain haudalla eivätkä löytäneet hänen ruumistaan, ja tulivat ja sanoivat myös nähneensä enkelinäyn, ja enkelit olivat sanoneet hänen elävän. Ja muutamat niistä, jotka olivat meidän kanssamme, menivät haudalle ja havaitsivat niin olevan, kuin naiset olivat sanoneet; mutta häntä he eivät nähneet."

Niin Jeesus sanoi heille: "Oi, te ymmärtämättömät ja hitaat sydämeltä uskomaan kaikkea sitä, minkä profeetat ovat puhuneet! Eikö Kristuksen pitänyt tätä kärsimän ja sitten menemän kirkkauteensa?" Hän alkoi Mooseksesta ja kaikista profeetoista ja selitti heille, mitä hänestä oli kaikissa kirjoituksissa sanottu. Kun he lähestyivät kylää, johon olivat menossa, niin hän oli aikovinaan kulkea edemmäksi. Mutta he vaativat häntä sanoen: "Jää meidän luoksemme, sillä ilta joutuu ja päivä on jo laskemassa." Jeesus meni sisään ja jäi heidän luoksensa.

Tapahtui, kun Jeesus oli aterialla heidän kanssaan, että hän otti leivän, siunasi, mursi ja antoi heille. Silloin heidän silmänsä aukenivat, ja he tunsivat hänet. Jeesus katosi heidän näkyvistään.

He sanoivat toisillensa: "Eikö sydämemme ollut meissä palava, kun hän puhui meille tiellä ja selitti meille kirjoitukset?" He nousivat sillä hetkellä ja palasivat Jerusalemiin ja tapasivat ne yksitoista kokoontuneina ja ne, jotka olivat heidän kanssansa. Nämä sanoivat: "Herra on totisesti noussut ylös ja on ilmestynyt Simonille." (1 Kor. 15: 5: Hän näyttäytyi Keefaalle (Pietarille), sitten niille kahdelletoista.) Itse he kertoivat, mitä oli tapahtunut tiellä ja kuinka he olivat hänet tunteet, kun hän mursi leivän.

3. Kertomuksen keskeinen opetus

Jeesus sanoo meillekin: "Oi, te ymmärtämättömät ja hitaat sydämeltä uskomaan kaikkea sitä, minkä profeetat ovat puhuneet!

Meidänkin on hyvä lukea Raamatua – silloin meidänkin sydämemme on palava.

4. Muita vastaavia kertomuksia Raamatussa

UT1_ 49, 50, 51 ja 52

5. Opeteltava Raamatun lause

Mekin saamme sanoa Jeesukselle: "Jää meidän luoksemme, sillä ilta joutuu ja päivä on jo laskemassa."

6. Lauluehdotus VK 79 = UVK 102

Murhemielin kyynelöiden oppilasta kaksi käy.
Mestariaan ikävöiden Jeesusta ei enää näy.
Mutta katso kulkeissansa Hän käy heidän rinnallansa.
Seurassansa vaeltaa, kohta murhe katoaa.

Uskollisin ystävistä viivy aina luonani.
Mitään mull ei pelkäämistä, kun vain pääsen turvaasi.
Vaikka murheen myrskyt pauhaa, sulta sieluni saa rauhaa.
Seuraani, kun sinut saan, sydän syttyy palamaan.

Sanat Johannes Neunherz 1653-1737, J. Krohn 1835-1888, sävel ruotsalainen

Oikein sopiva virsi tähän kertomukseen on myös (U)VK 555
Oi Herra luoksein jää jo ilta on.

9.11.2014

